

Glatir

«AIXECO la persiana perquè pugui entrar la llum.  
Enretiro la cortina perquè pugui entrar la llum.  
Tanco els ulls perquè pugui entrar la llum.»

GEMMA GORGA

«tot allò que no passa, però que és, no obstant»

VICENT ANDRÉS ESTELLÉS

Enfilada a dalt de tot.  
Al cim dels manyocs de diari  
que has anat arroplegant  
i que fan, ara,  
la teva vida fins aquí.  
Al cim de tot,  
amb les mans negres,  
el desequilibri del paper,  
el cos ple de notícies i argumentaris.

La notícia que deia  
que éreu tu i ella,  
aquesta i aquella,  
l'una avergonyida de l'altra.  
Fins que heu vist, a la fi,  
que sou la mateixa cosa.

La mires:  
la cara càndida.  
Entens els ulls amagats.

I l'acompanyes  
en les paraules  
que no va saber dir.

Estirar i estirar,  
i que no s'acabi mai,  
el tel.  
Llargarut i espès,  
el prec.  
La soca clavada als peus.  
Les arrels,  
al cap,  
buscant raons  
en l'aire.

Aquesta nit seca,  
de núvols emporlanats,  
et prem,  
et gronxa com vol.

Refàs escenes,  
imatges com flams.  
Insultantment acaramel·lada,  
rellisques.